

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/1103,

24. juuni 2016,

millega rakendatakse tõhustatud koostööd kohtualluvuse, kohaldatava õiguse ning otsuste tunnustamise ja täitmise valdkonnas abieluvararežiime käsitlevates asjades

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 81 lõiget 3,

võttes arvesse nõukogu 9. juuni 2016. aasta otsust (EL) 2016/954, millega antakse luba tõhustatud koostööks kohtualluvuse, kohaldatava õiguse ning otsuste tunnustamise ja täitmise valdkonnas rahvusvaheliste paaride varalisi suhteid käsitlevates asjades, mis hõlmavad nii abieluvararežiime kui ka registreeritud kooselust tulenevaid varalisi tagajärgi ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit on seadnud eesmärgiks säilitada ja arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala, kus on tagatud isikute vaba liikumine. Sellise ala järkjärguliseks loomiseks peab liit piiriülese toimega tsiviilasjade osas tehtava õiguslasase koostöö raames võtma meetmeid, eelkõige kui see on vajalik siseturu nõuetekohaseks toimimiseks.
- (2) Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 81 lõike 2 punkti c kohaselt võivad nimetatud meetmed hõlmata meetmeid, mille eesmärk on tagada liikmesriikide rahvusvahelise eraõiguse normide ja kohtualluvust reguleerivate normide kokkusobivus.
- (3) 15. ja 16. oktoobril 1999 Tampere toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumisel kinnitati, et kohtuotsuste ja õigusasutuste muude otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte on tsiviilasjades tehtava õiguslasase koostöö nurgakivi, ning kutsuti nõukogu ja komisjoni üles võtma vastu meetmete programmi nimetatud põhimõtte rakendamiseks.
- (4) 30. novembril 2000 võtsid komisjon ja nõukogu vastu ühise meetmeprogrammi kohtuotsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte rakendamise kohta tsiviil- ja kaubandusajades ⁽³⁾. Selles programmis on määratud kindlaks kollisiooninormide ühtlustamisega seotud meetmed kui meetmed, mis hõlbustavad otsuste vastastikust tunnustamist, ning nähtud ette abieluvararežiime käsitlevate asjadega seotud õigusakti koostamine.

⁽¹⁾ ELTL 159, 16.6.2016, lk 16.

⁽²⁾ 23. juuni 2016. aasta aramus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT C 12, 15.1.2001, lk 1.

- (5) Brüsselis 4. ja 5. novembril 2004 kokku tulnud Euroopa Ülemkogu võttis vastu uue programmi pealkirjaga „Haagi programm: vabaduse, turvalisuse ja õiguse tugevdamine Euroopa Liidus“⁽¹⁾. Selles programmis kutsus nõukogu komisjoni üles võtma vastu rohelise raamatu kollisiooninormide kohta abieluvara käsitlevates asjades, sealhulgas kohtualluvuse ja vastastikuse tunnustamise küsimustes. Programmis rõhutati samuti vajadust võtta selles valdkonnas vastu õigusakt.
- (6) Komisjon võttis 17. juulil 2006 vastu rohelise raamatu kollisiooninormide kohta abieluvara käsitlevates asjades, sealhulgas kohtualluvuse ja vastastikuse tunnustamise küsimustes. Rohelise raamatuga alustati laiaulatuslikku arutelu kõikide probleemide üle, millega puutuvad Euroopas kokku paarid ühisvara jagamisel, ning õiguskaitsevahendite üle, millega oleks võimalik neid probleeme lahendada.
- (7) Euroopa Ülemkogu võttis 10. ja 11. detsembril 2009 Brüsselis toimunud kohtumisel vastu uue mitmeaastase programmi „Stockholmi programm – avatud ja turvaline Euroopa kodanike teenistuses ja nende kaitsel“⁽²⁾. Selles programmis leidis Euroopa Ülemkogu, et vastastikust tunnustamist tuleks laiendada valdkondadele, mida see veel ei hõlma, kuid mis on igapäevaelus äärmiselt olulised, nagu näiteks abieluvaraga seotud õigused, võttes samas arvesse liikmesriikide õigussüsteeme, sealhulgas avalikku korda (*ordre public*), ning siseriiklikke traditsioone kõnealuses valdkonnas.
- (8) Oma 27. oktoobri 2010. aasta teatises „2010. aasta aruanne ELi kodakondsuse kohta: ELi kodanike õigusi piiravate takistuste kõrvaldamine“ teatas komisjon, et ta võtab vastu ettepaneku õigusakti kohta, mis võimaldab kõrvaldada takistused isikute vabalt liikumiselt, eelkõige probleemid, millega puutuvad kokku paarid oma vara valitsemisel või jagamisel.
- (9) 16. märtsil 2011 tegi Euroopa Komisjoni ettepaneku võtta vastu nõukogu määrus kohtualluvuse, kohaldatava õiguse ning otsuste tunnustamise ja täitmise kohta abieluvararežiime käsitlevates asjades ning ettepaneku võtta vastu nõukogu määrus kohtualluvuse, kohaldatava õiguse ning otsuste tunnustamise ja täitmise kohta registreeritud kooselust tulenevaid varalisi tagajärgi käsitlevates asjades.
- (10) Nõukogu järeldas 3. detsembril 2015 toimunud kohtumisel, et abieluvararežiime ja registreeritud kooselust tulenevaid varalisi tagajärgi käsitlevate ettepanekute vastuvõtmise suhtes ei jõutud üksmeelele ning seetõttu ei ole selles valdkonnas liidus tervikuna võimalik koostöö eesmärgi mõistliku aja jooksul saavutada.
- (11) 2015. aasta detsembrist kuni 2016. aasta veebruarini saatsid Belgia, Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Saksamaa, Kreeka, Hispaania, Prantsusmaa, Horvaatia, Itaalia, Luksemburg, Malta, Madalmaad, Austria, Portugal, Sloveenia, Soome ja Rootsi komisjonile taotlused, milles kinnitasid, et soovivad teha üksteisega tõhustatud koostööd rahvusvaheliste paaride abieluvararežiimide valdkonnas, täpsemalt abieluvararežiime käsitlevates asjades kohtualluvuse, kohaldatava õiguse ning otsuste tunnustamise ja täitmise valdkonnas, samuti registreeritud kooselust tulenevaid varalisi tagajärgi käsitlevates asjades kohtualluvuse, kohaldatava õiguse ning otsuste tunnustamise ja täitmise valdkonnas, ning palusid komisjonil esitada nõukogule vastavasisuline ettepanek. 2016. aasta märtsis komisjonile saadetud kirjaga väljendas Küpros oma soovi osaleda tõhustatud koostöö sisse seadmises; Küpros kinnitas nimetatud soovi veel korra.
- (12) 9. juunil 2016 võttis nõukogu vastu otsuse (EL) 2016/954, millega antakse nimetatud tõhustatud koostööks luba.
- (13) ELi toimimise lepingu artikli 328 lõikega 1 on sätestatud, et kui seatakse sisse tõhustatud koostöö, on see avatud kõikidele liikmesriikidele, eeldusel et nad vastavad koostööd lubavas otsuses seatud osalemistingimustele. Koostöö on liikmesriikidele avatud ka mis tahes muul ajal, eeldusel et peale nimetatud tingimuste täidetakse koostöö raames juba vastuvõetud õigusaktide nõudeid. Komisjon ja tõhustatud koostöös osalevad liikmesriigid tagavad, et nad toetavad võimalikult paljude liikmesriikide osalemist. Käesolev määrus peaks olema tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav üksnes osalevates liikmesriikides kooskõlas aluslepingutega. Käesolev määrus peaks olema tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav üksnes liikmesriikides, mis osalevad tõhustatud koostöös kohtualluvuse, kohaldatava õiguse ning otsuste tunnustamise ja täitmise valdkonnas rahvusvaheliste paaride varalisi suhteid käsitlevates asjades, mis hõlmavad nii abieluvararežiime kui ka registreeritud kooselust tulenevaid varalisi tagajärgi, otsuse (EL) 2016/954 alusel või kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 331 lõike 1 teise või kolmanda lõiguga vastu võetud otsuse alusel.

⁽¹⁾ ELT C 53, 3.3.2005, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 115, 4.5.2010, lk 1.

- (14) Vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 81 tuleks käesolevat määrust kohaldada piiriülese mõjuga abieluvararežiimide suhtes.
- (15) Selleks et tagada rahvusvahelistele paaridele õiguskindlus küsimustes, mis on seotud seoses nende varaga, ja pakkuda neile teatavat etteaimatavust, tuleks koondada kõik abieluvararežiimide suhtes kohaldatavad normid ühte õigusakti.
- (16) Nende eesmärkide saavutamiseks peaks käesolev määrus koondama sätteid, milles käsitletakse kohtualluvust, kohaldatavat õigust, tunnustamist ja olenevalt juhtumist otsuste, ametlike dokumentide ja kohtulike kokkulepete kinnitamist, täitmisele pööratavust ja täitmist.
- (17) Käesolevas määruses ei määratleta mõistet „abielu“, mis on määratletud liikmesriikide õiguses.
- (18) Käesoleva määruse kohaldamisala peaks hõlmama kõiki abieluvararežiimide tsiviilõiguslikke aspekte, hõlmates nii abieluvara igapäevast valitsemist kui ka varasuhte lõppemist paari lahkumineku või ühe abikaasa surma korral. Käesolevas määruses tuleks mõistet „abieluvararežiim“ käsitada iseseisva mõistena ning see peaks hõlmama lisaks eeskirjadele, mille täitmisest ei või abikaasad kõrvale kalduda, ka kõiki valikulisi eeskirju, mille kohaldamisega võivad abikaasad kohaldatava õiguse alusel nõustuda, ning samuti kohaldatava õiguse kohaseid standardeeskirju. See hõlmab lisaks teatavates riiklikes õigussüsteemides abielu korral konkreetselt ja eranditult ette nähtud abieluvararežiimidele, vaid ka kõiki varalisi suhteid, mis abikaasadel on omavahel või seoses kolmandate isikutega ning mis tulenevad otseselt abielusuhtest või selle lõppemisest.
- (19) Selguse huvides tuleks mitmed küsimused, mida võib seostada abieluvararežiime käsitlevate asjadega, sõnaselgelt käesoleva määruse kohaldamisalast välja jätta.
- (20) Sellest tulenevalt ei peaks käesolev määrus olema kohaldatav abikaasade üldise õigus- ja teovõime küsimuste suhtes; nimetatud väljajätmine ei peaks siiski hõlmama ühe või mõlema abikaasa konkreetseid volitusi ja õigusi seoses varaga, mis neil on nende endi vahel või kolmandate isikute suhtes, sest need volitused ja õigused peaksid kuuluma käesoleva määruse kohaldamisalasse.
- (21) Käesolevat määrust ei tuleks kohaldada muude kõrvalküsimuste suhtes, nagu abielu olemasolu, kehtivus või tunnustamine, mille suhtes kohaldatakse jätkuvalt liikmesriikide õigust, sealhulgas nende rahvusvahelise eraõiguse norme.
- (22) Kuna abikaasadevahelised ülalpidamiskohustused on reguleeritud nõukogu määrusega (EÜ) nr 4/2009, ⁽¹⁾ tuleks need käesoleva määruse kohaldamisalast välja jätta, nagu tuleks kohaldamisalast välja jätta ka surnud abikaasa vara pärimisega seotud küsimused, kuna need on hõlmatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 650/2012 ⁽²⁾.
- (23) Küsimused, mis käsitlevad õigust kanda abikaasade vahel üle või kohandada abielu jooksul omandatud vanadus- või invaliiduspensionide õigusi, millest ei ole saanud pensionitulu abielu jooksul, olenemata nende õiguste laadist, ja peaksid käesoleva määruse kohaldamisalast välja jääma, võttes arvesse konkreetseid liikmesriikides kehtivaid süsteeme. Seda erandit tuleks siiski tõlgendada rangelt viisil. Seega peaks käesolev määrus reguleerima eelkõige pensionivarade klassifitseerimise küsimust, ühele abikaasale abielu jooksul juba makstud summade küsimust ning küsimust seoses võimaliku hüvitisega, mis makstaks, kui pensioniõigused kuuluvad ühise vara hulka.
- (24) Käesolev määrus peaks võimaldama abieluvararežiimist tuleneva kinnisasja- või vallasasjaõiguse tekkimise või sellise õiguse ülemineku abieluvararežiimi suhtes kohaldatava õiguse kohaselt. See ei tohiks siiski mõjutada mõne liikmesriigi õiguses tuntud piiratud hulga asjaõiguste loetelu (*numerus clausus*). Liikmesriigilt ei tuleks nõuda selles liikmesriigis asuva varaga seotud asjaõiguse tunnustamist, kui tema õiguses sellist asjaõigust ei tunta.

⁽¹⁾ Nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 4/2009 kohtualluvuse, kohaldatava õiguse, kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise ning koostöö kohta ülalpidamiskohustuste küsimustes (ELT L 7, 10.1.2009, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 650/2012, mis käsitleb kohtualluvust, kohaldatavat õigust ning otsuste tunnustamist ja täitmist, ametlike dokumentide vastuvõtmist ja täitmist pärimisasjades ning Euroopa pärimistunnistuse loomist (ELT L 201, 27.7.2012, lk 107).

- (25) Selleks aga, et võimaldada abikaasadel kasutada teises liikmesriigis õigusi, mis on neile abieluvararežiimist tulenevalt tekkinud või üle läinud, peaks käesolev määrus nägema ette vastavas liikmesriigis tundmatu asjaõiguse kohandamise vastavalt selle teise liikmesriigi õiguses ette nähtud kõige lähemale samaväärsele asjaõigusele. Sellise kohandamise puhul tuleks arvesse võtta vastava asjaõigusega taotletavaid eesmärgi ja huvisid ning selle mõju. Kõige lähema samaväärse riigis kehtiva asjaõiguse kindlakstegemiseks võib võtta ühendust selle riigi asutuse või pädeva isikuga, kelle õigus oli abieluvararežiimi suhtes kohaldatav, et saada täiendavat teavet konkreetse asjaõiguse olemuse ja toime kohta. Selleks võiks kasutada tsiviil- ja kaubandusajades tehtava õiguslaselase koostöö valdkonnas olemasolevaid võrgustikke ning muid kättesaadavaid vahendeid, mis aitavad välisriigi õigusest aru saada.
- (26) Käesoleva määrusega sõnaselgelt ette nähtud tundmatute asjaõiguste kohandamine ei tohiks välistada käesoleva määruse kohaldamisel muid kohandamise vorme.
- (27) Kinnis- või vallasasjaõiguse registreerimise nõuded tuleks käesoleva määruse kohaldamisalast välja jätta. Seega tuleks registreerimise viis ja õiguslikud tingimused ning asutused, nagu kinnistusametid või notarid, kes vastutavad selle kontrollimise eest, et kõik nõuded on täidetud ning et esitatud või koostatud dokumendid on piisavad ja sisaldavad vajalikku teavet, määrata kindlaks registrit pidava liikmesriigi õigusega (kinnisasja puhul selle asukohariigi õigusega). Eelkõige võivad asutused kontrollida, kas abikaasa õigus registreerimiseks esitatud dokumendis nimetatud varale on õigus, mis on sellisena registrisse kantud või muul viisil näidatud kooskõlas selle liikmesriigi õigusega, kus registrit peetakse. Dokumentide dubleerimise vältimiseks peaksid registreerivad asutused aktsepteerima selliseid teise liikmesriigi pädevate asutuste koostatud dokumente, mille ringlemine on käesolevas määruses sätestatud. See ei tohiks välistada registreerimisega seotud asutuste võimalust paluda registreerimist taotleval isikul esitada sellist täiendavat teavet või selliseid täiendavaid dokumente, mis on nõutavad registrit pidava liikmesriigi õigusaktide alusel, näiteks tulude maksimisega seotud teave või dokumendid. Pädev asutus võib registreerimist taotlevat isikut teavitada sellest, kuidas puuduolevat teavet või dokumente saab esitada.
- (28) Õiguse registrisse kandmise mõju tuleks samuti käesoleva määruse kohaldamisalast välja jätta. Seega tuleks registrit pidava liikmesriigi õigusega kindlaks määrata eelkõige see, kas registreerimisel on näiteks deklaratiivne või konstitutiivne tagajärg. Seetõttu, kui näiteks kinnisasjaõiguse omandamiseks on vaja registreerimist registrit pidava liikmesriigi õiguse kohaselt, et tagada registreerimise *erga omnes* mõju või kaitsta õigustoimingut, tuleks sellise omandamise hetke reguleerida kõnealuse liikmesriigi õigusega.
- (29) Käesolevas määruses tuleks arvestada liikmesriikides abieluvararežiimiga seotud küsimuste lahendamisel kasutatavaid erinevaid süsteeme. Käesoleva määruse kohaldamisel tuleks mõistet „kohus“ käsitada laias tähenduses, hõlmates mitte üksnes kohtuülesandeid täitvad kohtud ranges mõttes, vaid ka teatavate liikmesriikide notarid, kellel on teatud abieluvararežiime käsitlevates asjades kohtutega sarnased ülesanded, ning notarid ja õigusala esindajad, kes mõnes liikmesriigis täidavad teatavates abieluvararežiime käsitlevates asjades kohtuülesandeid neile kohtu poolt delegeeritud volituste alusel. Kõigi käesolevas määruses sätestatud määratlusele vastavate kohtute suhtes peaks olema kohaldatavad selles määruses sätestatud kohtualluvuseeskirjad. Samas ei peaks mõiste „kohus“ hõlmama neid liikmesriigi asutusi, mis ei ole kohtuasutused, millel on siseriikliku õiguse kohaselt pädevus menetleda abieluvararežiime käsitlevaid asju, näiteks enamikus liikmesriikides notareid, kes tavapäraselt ei täida kohtuülesandeid.
- (30) Käesolev määrus peaks võimaldama kõigil notaritel, kellel on pädevus menetleda liikmesriikides abieluvararežiime käsitlevaid asju, seda pädevust rakendada. See, kas käesolevas määruses sätestatud kohtualluvuse eeskirjad on asjaomase liikmesriigi notarite jaoks siduvad või mitte, peaks sõltuma sellest, kas nad vastavad määruses määratletud mõistele „kohus“.
- (31) Liikmesriikide notarite poolt abieluvararežiime käsitlevates asjades välja antud dokumendid peaksid ringlema käesoleva määruse kohaselt. Kui notarid täidavad kohtuülesandeid, mille täitmine on neile kohtualluvuse eeskirjade kohaselt siduv, tuleks nende otsuste suhtes kohaldada käesoleva määruse tunnustamist, täitmisele pööratavust ja täitmist käsitlevaid sätteid. Kui notarid ei täida kohtuülesandeid, ei ole kohtualluvuse eeskirjad nende suhtes siduvad ja nende välja antavate ametlike dokumentide suhtes peaks kohaldatama käesoleva määruse ametlike dokumente käsitlevaid sätteid.

- (32) Selleks et arvestada paaride järjest suuremat liikuvust abielu vältel ja hõlbustada tõrgeteta õigusemõistmist, peaksid käesoleva määruse kohtualluvust käsitlevad sätted võimaldama kodanikel lasta erinevaid seotud menetlusi viia läbi sama liikmesriigi kohtutel. Selle saavutamiseks peaks käesoleva määrusega püüdma koondada pädevuse seoses abieluvararežiimiga liikmesriiki, kelle kohtute poole pöörduakse abikaasa pärimisasja küsimuses vastavalt määrusele (EL) nr 650/2012 või või abielulahutuse, lahusele või abielu kehtetuks tunnistamise küsimuses vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) 2201/2003 ⁽¹⁾.
- (33) Käesolevas määruses tuleks sätestada, et kui abikaasa pärimisasjaga seotud menetlust viib läbi liikmesriigi kohus, kuhu on pöördutud määruse (EL) nr 650/2012 kohaselt, on selle liikmesriigi kohtud pädevad lahendama selle pärimisasjaga seonduvaid abieluvararežiime käsitlevaid asju.
- (34) Sarnaselt peaks abieluvararežiime käsitlevaid asju, mis tõusetuvad seoses menetlustega liikmesriigi kohtus, kuhu on pöördutud määruse (EÜ) nr 2201/2003 kohaselt abielulahutuse, lahusele või abielu kehtetuks tunnistamise asjas, arutama selle liikmesriigi kohtud, välja arvatud juhul, kui pädevus käsitleda abielulahutust, lahusele või abielu kehtetuks tunnistamist põhineb kohtualluvuse erijuhtudel. Sellistel juhtudel ei tohiks pädevuse koondamine olla lubatud ilma abikaasadevahelise kokkuleppeta.
- (35) Kui abieluvararežiime käsitlevad asjad ei ole seotud liikmesriigi kohtus menetlemisel oleva abikaasa pärimisasja või abielulahutuse, lahusele või abielu kehtetuks tunnistamise küsimusega, tuleks käesolevas määruses sätestada pädevuse kindlaksmääramiseks astmestatud ühendavad tegurid, lähtudes esmalt abikaasade hariliku viibimiskoha kohtu poole pöördumise ajal. Need ühendavad tegurid on sätestatud kodanike üha suuremat liikuvust arvestades ja selleks, et tagada tõelise ühendava teguri olemasolu abikaasade ja selle liikmesriigi vahel, mille õigust rakendatakse.
- (36) Õiguskindluse, etteaimatavuse ja poolte autonoomsuse suurendamiseks peaks käesolev määrus teatavatel tingimustel võimaldama pooltel sõlmida kohtualluvuse kokkulepe selle liikmesriigi kohtute kasuks, mille õigus on kohaldatav, või abielu sõlmimise liikmesriigi kohtute kasuks.
- (37) Käesoleva määruse kohaldamise eesmärgil ja kõikide võimalike olukordade hõlmamiseks peaks abielu sõlmimise liikmesriik olema see liikmesriik, kelle asutus abielu sõlmis.
- (38) Liikmesriigi kohtud võivad otsustada, et riigi rahvusvahelise eraõiguse sätete alusel ei saa kõnealust abielu tunnistada abieluvararežiimiga seotud menetluste eesmärgil. Sellisel juhul võib erandkorras olla vajalik käesoleva määruse alusel pädevusest keelduda. Kohtud tegutsevad kiiresti ning asjaomasel pooltel peaks olema võimalus esitada asi kohtule mõnes teises liikmesriigis, mille puhul on olemas pädevust andev ühendav tegur, sõltumata kohtualluvuse aluste tähtsuse järjekorrast, austades samal ajal poolte autonoomsust. Kohtul, mille poole on pärast pädevusest keeldumist pöördutud ja mis ei ole abielu sõlmimise liikmesriigi kohus, võib samuti olla erandkorras vajalik samadel alustel pädevusest keelduda. Eri kohtualluvuseeskirjade kombinatsioon peaks siiski tagama, et pooltel on kõik võimalused pöörduda selle liikmesriigi kohtusse, kes tunnistab pädevust poolte abieluvararežiimi jõustamise eesmärgil.
- (39) Käesolev määrus ei peaks takistama pooltel lahendada abieluvararežiimiga seotud küsimust vastastikusel kokkuleppel kohtuväliselt, näiteks notari juures, nende valitud liikmesriigis, kui see on selle liikmesriigi õiguse kohaselt võimalik. See peaks olema võimalik ka juhul, kui abieluvararežiimi suhtes kohaldatav õigus ei ole kõnealuse liikmesriigi õigus.
- (40) Tagamaks, et kõigi liikmesriikide kohtud võivad samadel alustel rakendada oma pädevust seoses abikaasade abieluvararežiimiga, tuleks käesoleva määrusega ammendavalt sätestada alused, millest lähtudes võib sellist pädevust kasutada.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnistamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT L 338, 23.12.2003, lk 1).

- (41) Et parandada olukorda eelkõige kohtuliku arutamise mittevõimaldamise puhul, tuleks käesoleva määrusega ette näha *forum necessitatis*, mis võimaldab liikmesriigi kohtul erandjuhul teha otsuse abieluvararežiimi käsitlevas asjas, mis on tihedalt seotud mõne kolmanda riigiga. Sellise erandjuhtumiga võib olla tegemist siis, kui menetluse läbiviimine osutub asjaomasel kolmandas riigis võimatuks, näiteks kodusõja tõttu, või kui abikaasalt ei saa mõistlikel põhjustel oodata, et ta selles riigis menetluse algataks või seda järgiks. *Forum necessitatis*'e põhimõttel rajanevat pädevust peaks saama teostada üksnes siis, kui vaidlus on piisavalt seotud selle liikmesriigiga, mille kohtusse pöörduiti.
- (42) Sujuva õigusemõistmise huvides tuleks vältida vastandlike otsuste tegemist eri liikmesriikides. Selle tagamiseks peaks käesolevas määruses sätestama üldise menetluskorra, mis sarnaneb tsiviilasjades tehtavat koostööd käsitlevates muudes liidu õigusaktides kehtestatud korraga. Üks selline menetlusreegel on *lis pendens*'i reegel, mida kohaldatakse, kui samas abieluvararežiimiga seotud küsimuses pööratakse eri liikmesriikide kohtutesse. Selle reegli alusel määratakse kindlaks, milline kohus peaks abieluvararežiimiga seotud küsimust menetlema hakkama.
- (43) Et kodanikud saaksid kasutada siseturu eeliseid täielikus õiguskindluses, peaks käesolev määrus võimaldama abikaasadel ette teada, millist õigust nende abieluvararežiimi suhtes kohaldatakse. Seetõttu tuleks kehtestada ühtlustatud kollisiooninormid, et hoida ära vastandlike lahendusi. Põhireegel peaks tagama, et abieluvararežiimi suhtes etteaimatav kohaldatav õigus on sellega kõige tihedamalt seotud õigus. Õiguskindluse huvides ja abieluvararežiimi käsitleva asja killustamise vältimiseks peaks abieluvararežiimi suhtes kohaldatav õigus reguleerima seda režiimi tervikuna, st olema kohaldatav kogu selle režiimiga hõlmatud vara suhtes, olenemata vara laadist, ja sellest, kas vara asub teises liikmesriigis või kolmandas riigis.
- (44) Käesoleva määruse kohaselt kindlaks määratud õigust tuleks kohaldada isegi siis, kui tegemist ei ole liikmesriigi õigusega.
- (45) Selleks et hõlbustada abikaasadel oma vara valitsemist, tuleks käesoleva määrusega lubada neil valida oma abieluvararežiimi suhtes kohaldatav õigus sõltumata vara liigist või asukohast nende õiguste hulgast, millega abikaasadel on tugev seos kas nende hariliku viibimiskoha või kodakondsuse alusel. Selle valiku võib teha igal ajal: nii enne abiellumist, abielu sõlmimise ajal kui ka abielu kestel.
- (46) Selleks et tagada tehingute õiguskindlus ja hoida ära abieluvararežiimi suhtes kohaldatava õiguse muutmist ilma, et abikaasad sellest teavitataks, ei saa abieluvararežiimi suhtes kohaldatavat õigust muuta ilma, et pooled oleksid sellist tahet sõnaselgelt väljendanud. Kohaldatava õiguse muutmist käsitleval abikaasade tahtevaldusel ei saa olla tagasiulatuvat jõudu, välja arvatud juhul, kui nad on seda selge sõnaga väljendanud. Ühelgi juhul ei tohi see kahjustada kolmandate isikute õigusi.
- (47) Tuleks kehtestada kohaldatava õiguse valikut käsitleva kokkuleppe sisulist ja vormilist kehtivust reguleerivad eeskirjad, et abikaasadel oleks kergem teha teadlik valik ning et nende tahteavaldust austataks, eesmärgiga tagada õiguskindlus ning õiguskaitse parem kättesaadavus. Seoses vormilise kehtivusega tuleks kehtestada teatavad kaitsemeetmed tagamaks, et abikaasad on oma valiku tagajärgedest teadlikud. Miinimumnõudena tuleks kohaldatava õiguse valikut käsitlev kokkulepe sõlmida kirjalikult ning sellele peaks olema märgitud kuupäev ja alla kirjutanud mõlemad abikaasad. Kui aga selle liikmesriigi õigusega, kus on mõlema abikaasa harilik viibimiskoht nimetatud kokkuleppe sõlmimise ajal, nähakse ette täiendavad vormilise kehtivuse alased eeskirjad, tuleks järgida nimetatud eeskirju. Kui nimetatud kokkuleppe sõlmimise ajal on kummagi abikaasa harilik viibimiskoht erinevas liikmesriigis, mille õigusega on ette nähtud erinevad vormilise kehtivuse alased eeskirjad, piisab vastavusest ühe nimetatud liikmesriigi vormilise kehtivuse alaste eeskirjadele. Kui nimetatud kokkuleppe sõlmimise ajal on ainult ühe abikaasa harilik viibimiskoht liikmesriigis, mille õigusega on ette nähtud täiendavad vormilise kehtivuse alased eeskirjad, tuleb järgida nimetatud eeskirju.
- (48) Abieluvaraleping on abieluvara suhtes tehtav teatavat tüüpi korraldus, mille nõuetekohasus ja kinnitamine on liikmesriigiti erinev. Selleks et abieluvaralepingu tulemusel omandatud abieluvaraga seotud õigused oleksid lihtsamini liikmesriikides aktsepteeritavad, tuleks kehtestada abieluvaralepingu vormilist ja sisulist kehtivust reguleerivad eeskirjad. Miinimumnõudena tuleks aleping koostada kirjalikult ja dateerida ning sellele peaksid alla kirjutama mõlemad pooled. See leping peaks siiski vastama ka nendele täiendavatele vormilise kehtivuse nõuetele, mis on sätestatud käesoleva määruse kohaselt kindlaks määratud abieluvararežiimi suhtes kohaldatavas õiguses ning selle liikmesriigi õiguses, kus on abikaasade harilik viibimiskoht. Käesoleva määruse alusel tuleks määrata kindlaks ka õigus, mis reguleerib abieluvaralepingu sisulist kehtivust.

- (49) Kui kohaldatavat õigust ei valita ning etteaimatavuse ja õiguskindluse nõudega arvestamiseks, võttes samal ajal arvesse paari elus tegelikult valitsevat olukorda, tuleks käesoleva määrusega sätestada astmestatud ühendavatel teguritel põhinevad ühtlustatud kollisiooninormid, mille alusel määratakse kindlaks abikaasade kogu vara suhtes kohaldatav õigus. Esimeseks kriteeriumiks peaks olema abikaasade esimene ühine harilik viibimiskoht kohe pärast abiellumist ning seejärel abikaasade ühine kodakondsus abiellumise ajal. Kui kumbki kriteerium ei ole täidetud või kui mitme kodakondsusega abikaasadel puudub esimene ühine harilik viibimiskoht abielu sõlmimise ajal, tuleks kohaldada kolmanda kriteeriumina selle riigi õigust, millega abikaasad on ühiselt kõige tihedamalt seotud. Kolmandat kriteeriumi kohaldatakse tuleks arvesse võtta kõiki asjaolusid ning ühtlasi tuleks täpsustada et arvesse tuleb võtta neid seoseid, mis olid abikaasadel abiellumise ajal.
- (50) Kui käesolevas määruses osutatakse kodakondsusele kui ühendavale tegurile, on küsimus selle kohta, kuidas kohelda mitme kodakondsusega isikut, kõrvalkõrgus, mis jääb käesoleva määruse kohaldamisalast välja ning see küsimus peaks jääma liikmesriikide õiguse, sealhulgas, kui see on asjakohane, rahvusvaheliste konventsioonide otsustada, järgides seejuures täielikult liidu üldpõhimõtteid. Sellel kaalutlusel ei tohiks olla mõju käesoleva määruse kohaselt tehtud õiguse valiku kehtivusele.
- (51) Mis puudutab abieluvararežiimi suhtes kohaldatava õiguse kindlaksmääramist juhul, kui kohaldatavat õigust ei ole valitud ja abieluvaralepingu puudub, siis peaks liikmesriigi kohtuasutusel olema erandjuhul, kui abikaasad on kolinud oma hariliku viibimiskoha riiki pikaks ajaks, ühe abikaasa taotlusel võimalik otsustada, et võib kohaldada kõnealuse riigi õigust, kui abikaasad on tuginenud sellele õigusele. Ühelgi juhul ei tohi see kahjustada kolmandate isikute õigusi.
- (52) Õigus, mis on määratud abieluvararežiimi suhtes kohaldatavaks, peaks reguleerima abieluvararežiimi alates ühe või mõlema abikaasa vara liigitamisest erinevatesse kategooriatesse abielu jooksul kuni abikaasade varasuhte lõpetamiseni. See peaks hõlmama abieluvararežiimist tulenevaid tagajärgi abikaasa ja kolmandate isikute vahelistele õigussuhetele. Abikaasa võib abieluvararežiimi suhtes kohaldatavat õigust kasutada kolmanda isiku suhtes selliste tagajärgede reguleerimiseks siiski üksnes siis, kui abikaasa ja kolmanda isiku vahelised õigussuhted tekivad ajal, mil kolmas isik oli teadlik või oleks pidanud olema teadlik selle õiguse kohaldamisest.
- (53) Avaliku huviga seotud kaalutlused, nagu liikmesriikide poliitilise, sotsiaalse või majandusliku korralduse kaitsmine, peaks õigustama seda, et liikmesriigi kohtutele ja muudele pädevatele asutustele antakse võimalus kohaldada erandjuhtudel erandeid, mis põhinevad üldist kehtivust omavatel sätetel. Seda arvestades peaks mõiste „üldist kehtivust omavad sätted“ hõlmama kohustuslikku laadi norme, näiteks pere eluaseme kaitset käsitlevaid norme. See abieluvararežiimi suhtes kohaldatava õiguse kohaldamise erand nõuab aga ranget tõlgendamist, et säilitada kooskõla käesoleva määruse üldeesmärgiga.
- (54) Samuti peaks avaliku huviga seotud kaalutlustel olema liikmesriikide kohtutel ja teistel abieluvararežiime käsitlevate asjadega tegelevatel pädevatel asutustel õigus eirata erandkorras välisriigi õiguse teatavaid sätteid, kui vastaval konkreetsel juhul oleks nende sätete kohaldamine ilmselgelt vastuolus asjaomase liikmesriigi avaliku korraga (*ordre public*). Siiski ei tohiks kohtud ega teised pädevad asutused kohaldada avaliku korra kaalutlustel põhinevat erandit selleks, et vältida teise liikmesriigi õiguse kohaldamist või keelduda tunnustamast või, olenevalt juhtumist, vastu võtmast, või täitmast teises liikmesriigis tehtud otsust, ametlikku dokumenti või kohtulikku kokkulepet, kui see keeldumine oleks vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga („harta“) ning eriti selle artikliga 21 mittediskrimineerimise põhimõtte kohta.
- (55) Kuna mõnes liikmesriigis on kaks või enam õigussüsteemi või õigusnormide kogumit, mis reguleerivad käesolevas määruses käsitletavaid küsimusi, tuleks ette näha, mil määral käesoleva määruse sätteid kohaldatakse kõnealuste liikmesriikide eri territoriaalüksustes.
- (56) Arvestades et käesoleva määruse üldeesmärgiks on liikmesriikides abieluvararežiime käsitlevates asjades tehtud otsuste vastastikune tunnustamine, tuleks määrusega ette näha otsuste tunnustamist, täitmisele pööratavust ja täitmist käsitlevad normid, mis sarnanevad tsiviilasjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas kehtestatud muudes liidu õigusaktides sätestatud normidega.

- (57) Käesoleva määrusega tuleks tagada abieluvararežiime käsitlevates asjades ametlike dokumentide kinnitamine ja täitmisele pööratavus kõigis liikmesriikides, et võtta arvesse erinevusi liikmesriikide abieluvararežiime käsitlevate asjade lahendamise süsteemides.
- (58) Ametlikul dokumendil peaks olema teises liikmesriigis sama tõendusjõud nagu dokumendi päritoluliikmesriigis või võimalikult samalaadne toime. Ametliku dokumendi tõendusjõu kindlaksmääramisel teises liikmesriigis või võimalikult samalaadse toime kindlaksmääramisel tuleks lähtuda sellest, milline on kõnealuse ametliku dokumendi tõendusjõu laad ja ulatus selle päritoluliikmesriigis. Seega sõltub ametliku dokumendi tõendusjõud teises liikmesriigis päritoluliikmesriigi õigusest.
- (59) Ametliku dokumendi „autentsus“ peaks olema autonoomne mõiste, mis hõlmab selliseid küsimusi nagu dokumendi ehtsus, dokumendi suhtes kehtivad vorminõuded, dokumendi koostanud asutuse volitused ning menetlus, mille kohaselt dokument koostatakse. Autentsus peaks hõlmama samuti asjaomase asutuse poolt ametlikus dokumendis kajastatud faktilisi asjaolusid, näiteks asjaolu, et osutatud pooled ilmusid osutatud kuupäeval nimetatud asutusse ja tegid osutatud avaldused. Pool, kes soovib vaidlustada ametliku dokumendi autentsust, peaks pöörduma ametliku dokumendi päritoluliikmesriigi pädevasse kohtusse päritoluliikmesriigi õiguse alusel.
- (60) Mõistet „ametlikus dokumendis kajastatud õigustoimingud või õigussuhted“ tuleks tõlgendada viitena ametlikus dokumendis sisalduvatele sisulistele aspektidele. Pool, kes soovib vaidlustada ametlikus dokumendis kajastatud õigustoimingut või õigussuhet, peaks pöörduma kohtusse, millel on pädevus vastavalt käesolevale määrusele ning kes peaks tegema otsuse vaidlustamise kohta kooskõlas abieluvararežiimi suhtes kohaldatava õigusega.
- (61) Kui liikmesriigi kohtus toimuv menetlus tõstatatakse ametlikus dokumendis kajastatud õigustoimingute või õigussuhetega seotud küsimus kõrvalküsimusena, peaks sellel kohtul olema pädevus kõnealuses küsimuses.
- (62) Vaidlustatud ametlikul dokumendil ei tohiks olla tõendusjõudu muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriigis seni, kuni vaidlustamist menetletakse. Kui vaidlustamine puudutab üksnes ametlikus dokumendis kajastatud õigustoimingute või õigussuhetega seotud konkreetset küsimust, ei tohiks vaidlustatud ametlikul dokumendil olla tõendusjõudu muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik seoses vaidlustatud küsimusega niikaua, kuni vaidlustamist menetletakse. Ametlik dokument, mis on tunnistatud vaidlustamise tõttu kehtetuks, kaotab igasuguse tõendusjõu.
- (63) Asutus, kellele käesoleva määruse kohaldamise kontekstis esitatakse kaks omavahel vastuolus olevat ametlikku dokumenti, peaks hindama, kumba ametlikku dokumenti tuleks eelistada, või ei peaks eelistama kumbagi, võttes arvesse konkreetse juhtumi asjaolusid. Kui nendest asjaoludest lähtudes ei ole selge, kumba ametlikku dokumenti peaks eelistama, või ei peaks eelistama kumbagi, peaksid küsimuse lahendama käesoleva määruse kohaselt pädevad kohtud, või kui küsimus tõstatatakse käimasoleva menetluse käigus kõrvalküsimusena, peaks küsimuse lahendama kohus, kuhu vastavas asjas on pöördutud. Kui esineb vastuolu ametliku dokumendi ja otsuse vahel, tuleks arvesse võtta käesoleva määruse kohaseid otsuste tunnustamata jätmise aluseid.
- (64) Abieluvararežiimi käsitleva kohtuotsuse tunnustamine ja täitmine käesoleva määruse alusel ei tohiks mingil viisil tähendada sellise abieluvararežiimi aluseks oleva abielusuhte tunnustamist, millest lähtudes kohtuotsus tehti.
- (65) Tuleks kindlaks määrata käesoleva määruse ja selliste abieluvararežiimi käsitlevate kahepoolsete ja mitmepoolsete konventsioonide vaheline suhe, mille osaliseks on liikmesriigid.
- (66) Käesolev määrus ei tohiks takistada liikmesriikidel, kes on osalised Islandi, Norra, Rootsi, Soome ja Taani vahelises 6. veebruari 1931. aasta konventsioonis, mis sisaldab abielu, lapsendamist ja eestkostet käsitlevaid rahvusvahelise eraõiguse sätteid, nagu seda on muudetud 2006. aastal, Islandi, Norra, Rootsi, Soome ja Taani vahelises 19. novembri 1934. aasta konventsioonis, mis sisaldab rahvusvahelise eraõiguse sätteid pärimise, testamentide ja pärandvara valitsemise kohta, nagu seda on muudetud juunis 2012, ning Islandi, Norra, Rootsi ja Soome vahelises 11. oktoobri 1977. aasta konventsioonis, mis käsitleb tsiviilasjades tehtud kohtuotsuste

tunnustamist ja täitmist, jätkuvalt kohaldamast teatavaid nende konventsioonide sätteid, kui nendega on nähtud ette lihtsustatud ja kiirendatud menetlused abieluvararežiimi käsitlevates asjades tehtud kohtuotsuste tunnustamiseks ja täitmiseks.

- (67) Käesoleva määruse kohaldamise hõlbustamiseks peaksid liikmesriigid olema kohustatud edastama teavet oma riigi abieluvararežiimiga seotud õigusaktide ja menetluste kohta nõukogu otsusega 2001/470/EÜ⁽¹⁾ loodud tsiviil- ja kaubandusasju käsitleva Euroopa õiguslase koostöö võrgustiku raames. Selleks et *Euroopa Liidu Teatajas* oleks võimalik õigeaegselt avaldada kogu käesoleva määruse praktiliseks kohaldamiseks asjakohane teave, peaksid liikmesriigid esitama niisuguse teabe ka komisjonile enne selle määruse kohaldamise alguskuupäeva.
- (68) Selleks et hõlbustada käesoleva määruse kohaldamist ja võimaldada tänapäevase kommunikatsioonitehnoloogia kasutamist, tuleks näha ette standardvormid tõendite jaoks, mis esitatakse koos otsust, ametlikku dokumenti või kohtulikku kokkulepet käsitleva täitmisele pööratavaks tunnustamise taotlusega.
- (69) Käesolevas määruses sätestatud tähtaegade ja tähtpäevade arvestamisel tuleks kohaldada nõukogu määrust (EMÜ, Euratom) nr 1182/71⁽²⁾.
- (70) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamiseks volitused otsuste, kohtulike kokkulepete ja ametlike dokumentide täitmisele pööratavaks tunnustamisega seonduvate tõendite ja vormide kehtestamiseks ja muutmiseks. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽³⁾.
- (71) Käesoleva määrusega ettenähtud tõendite ja vormide koostamiseks ja hilisemaks muutmiseks mõeldud rakendusaktide vastuvõtmiseks tuleks kasutada nõuandemenetlust.
- (72) Käesoleva määruse eesmärke, nimelt isikute vaba liikumist liidus, abikaasadele antud vabadust korraldada oma varalisi suhteid omavahel ja kolmandate isikutega nii abielu kestel kui ka oma vara jagamise ajal ning suuremat etteaimatavust ja õiguskindlust, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning määruse ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, kasutades vajaduse korral tõhustatud koostööd liikmesriikide vahel. Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt on liidul tegutsemispädevus. Kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev määrus kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärkide saavutamiseks.
- (73) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse hartas tunnustatud põhimõtteid, eelkõige selle artikleid 7, 9, 17, 21 ja 47, mis käsitlevad vastavalt era- ja perekonnaelu austamist, õigust abielluda ja luua perekond nende õiguste kasutamist reguleerivate siseriiklike õigusaktide kohaselt, omandiõigust, mittediskrimineerimise põhimõtet ning õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele. Liikmesriikide kohtud ja muud pädevad asutused peavad käesolevat määrust kohaldama nimetatud õigusi ja põhimõtteid järgides,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse abieluvararežiimide suhtes.

Seda ei kohaldata maksu-, tolli- ega haldusasjade suhtes.

⁽¹⁾ Nõukogu 28. mai 2001. aasta otsus 2001/470/EÜ, millega luuakse tsiviil- ja kaubandusasju käsitlev Euroopa kohtute võrk (EÜT L 174, 27.6.2001, lk 25).

⁽²⁾ Nõukogu 3. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ, Euratom) nr 1182/71, millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad (EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamise volituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

2. Käesoleva määruse kohaldamisalast jäetakse välja järgmine:
  - a) abikaasade õigus- ja teovõime;
  - b) abielu olemasolu, kehtivus või tunnustamine;
  - c) ülalpidamiskohustused;
  - d) surnud abikaasa vara pärimine;
  - e) sotsiaalkindlustus;
  - f) õigus kanda lahutuse, lahusele või abielu kehtetuks tunnistamise korral üle või kohandada abikaasade vahel vanadus- või invaliiduspensionid õigusi, mis on omandatud abielu jooksul ning millest ei ole abielu kestel saadud pensionitulu;
  - g) varaga seotud asjaõiguste olemus ja
  - h) kinnis- või vallasasjaõiguse registrisse kandmine, sealhulgas kande tegemise õiguslikud nõuded, ning õiguse registrisse kandmise või kandmata jätmise õiguslikud tagajärjed.

Artikkel 2

Liikmesriigisisene pädevus abieluvararežiimi käsitlevates asjades

Käesolev määrus ei mõjuta liikmesriikide asutuste pädevust abieluvararežiimi käsitlevate asjade menetlemisel.

Artikkel 3

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:
  - a) „abieluvararežiim“ – selliste eeskirjade kogum, mis käsitlevad abielust või selle lõppemisest tulenevaid abikaasade omavahelisi varalisi suhteid ja nende suhteid kolmandate isikutega;
  - b) „abieluvaraleping“ – abikaasade või tulevaste abikaasade vaheline leping, milles nad määravad kindlaks omavahelise abieluvararežiimi;
  - c) „ametlik dokument“ – abieluvararežiimi käsitlevas asjas tehtud dokument, mis on liikmesriigis ametlikult koostatud või ametliku dokumendina registreeritud ning
    - i) mille allkiri ja sisu on autentsed ning
    - ii) mille on koostanud päritoluliikmesriigi avaliku võimu kandja või muu pädev asutus;
  - d) „otsus“ – liikmesriigi kohtus abieluvararežiimi käsitlevas asjas tehtud otsus, olenemata otsuse nimetusest, sealhulgas kohtuametniku otsus kohtukulude suuruse kohta;
  - e) „kohtulik kokkulepe“ – menetluse käigus kohtu poolt kinnitatud või kohtus sõlmitud kokkulepe abieluvararežiimi käsitlevas asjas;

- f) „päritoluliikmesriik“ – liikmesriik, kus on tehtud otsus, koostatud ametlik dokument, kinnitatud või sõlmitud kohtulik kokkulepe;
- g) „täitmise liikmesriik“ – liikmesriik, kus taotletakse otsuse, ametliku dokumendi või kohtuliku kokkuleppe tunnustamist ja/või täitmist.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel hõlmab mõiste „kohus“ kõiki kohtuasutusi ning kõiki teisi selliseid asutusi ja õigusala töötajaid, kellel on pädevus menetleda abieluvararežiime käsitlevaid asju ning kes täidavad kohtuülesandeid või tegutsevad kohtuasutuse poolt delegeeritud volituste alusel või tegutsevad kohtuasutuse alluvuses, tingimusel et tagatud on selliste asutuste ja õigusala töötajate erapooletus ja poolte õigus olla ära kuulatud ning et selliste asutuste poolt nende asukohaliikmesriigi õiguse alusel tehtud otsused vastavad järgmistele tingimustele:

- a) otsuse võib kohtuasutusele edasi kaevata või selle kohta võib kohtuasutusele esitada läbivaatamise taotluse ning
- b) otsusel on samas asjas tehtud kohtuasutuse otsusega võrreldav õigusjõud ja -mõju.

Liikmesriigid teatavad komisjonile esimeses lõigus osutatud muud asutused ja õigusala töötajad vastavalt artiklile 64.

II PEATÜKK

KOHTUALLUVUS

Artikkel 4

Kohtualluvus ühe abikaasa surma korral

Kui liikmesriigi kohtu poole on pöördutud ühe abikaasa pärimisasjaga seotud küsimuses määruse (EL) nr 650/2012 alusel, on kõnealuse riigi kohtud pädevad lahendama kõnealusest pärimisasjast tulenevaid abieluvararežiimiga seotud asju.

Artikkel 5

Kohtualluvus lahutuse, lahusele või abielu kehtetuks tunnistamise korral

1. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, kui liikmesriigi kohtu poole on pöördutud lahutuse, lahusele või abielu kehtetuks tunnistamise asjas määruse (EÜ) nr 2201/2003 alusel, on kõnealuse riigi kohtud pädevad lahendama kõnealusest asjast tulenevaid abieluvararežiimiga seotud asju.
2. Lõike 1 alusel abieluvararežiime käsitlevate asjade suhtes kohaldatavas jurisdiktsioonis lepivad kokku abikaasad, kui kohus, kuhu on pöördutud lahutuse, lahusele või abielu kehtetuks tunnistamise asjas
- a) asub liikmesriigis, kus on hageja harilik viibimiskoht ja kus ta on viibinud vähemalt ühe aasta vahetult enne taotluse esitamist, kooskõlas määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 3 lõike 1 punkti a viienda taandega;
- b) asub liikmesriigis, mille kodanik hageja on ja mis on tema harilik viibimiskoht ning kus ta on viibinud vähemalt kuus kuud vahetult enne taotluse esitamist, kooskõlas määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 3 lõike 1 punkti a kuuenda taandega;
- c) on kohus, kuhu on pöördutud määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 5 alusel selleks, et muuta lahusele abielulahutuseks, või
- d) on kohus, kuhu on pöördutud määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 7 alusel seoses teisese kohtualluvusega.

3. Kui käesoleva artikli lõikes 2 osutatud kokkulepe sõlmitakse enne seda, kui abieluvararežiimi käsitleva asja lahendamise eesmärgil pööratakse kohtu poole, peab kokkulepe vastama artikli 7 lõikes 2 sätestatud tingimustele.

Artikkel 6

Kohtualluvus muudel juhtudel

Kui ühelgi liikmesriigi kohtul ei ole artiklite 4 ja 5 kohaselt pädevust või muudel kui nendes artiklites käsitletud juhtudel, on abikaasade abieluvararežiimi käsitlevaid asju pädevad menetlema selle liikmesriigi kohtud,

- a) kelle territooriumil on kohtusse pöördumise ajal abikaasade harilik viibimiskoht, või selle puudumisel;
- b) kelle territooriumil oli kohtusse pöördumise ajal registreeritud abikaasade viimane harilik viibimiskoht, kui üks neist viibib endiselt seal, või selle puudumisel;
- c) kelle territooriumil on kohtusse pöördumise ajal kostja harilik viibimiskoht, või selle puudumisel;
- d) kelle kodanikud on mõlemad abikaasad kohtusse pöördumise ajal.

Artikkel 7

Kohtu valimine

1. Artikliga 6 hõlmatud juhtudel võivad pooled kokku leppida, et selle liikmesriigi kohtud, mille õigus on kohaldatav artikli 22 või artikli 26 lõike 1 punkti a või b alusel, või abielu sõlmimise liikmesriigi kohtud on ainupädevad lahendama nende abieluvararežiimiga seotud asju.

2. Lõikes 1 osutatud kokkulepe sõlmitakse kirjalikult ning dateeritakse ja allkirjastatakse mõlema poole poolt. Elektroonilisel teel edastatud dokument, mida on võimalik alaliselt säilitada, võrdsustatakse kirjalikult vormistatuga.

Artikkel 8

Kohtualluvus kostja kohtusse ilmumise alusel

1. Erinevalt käesoleva määruse muudest sätetest tulenevast pädevusest on pädevus selle liikmesriigi kohtul, mille õigus on kohaldatav artikli 22 või artikli 26 lõike 1 punkti a või b kohaselt, ja kuhu kostja ilmub. See ei kehti juhul, kui kohtusse ilmuti pädevuse vaidlustamiseks või artikliga 4 või artikli 5 lõikega 1 hõlmatud asjades.

2. Enne lõike 1 kohaselt pädevuse saamist peab kohus tagama, et kostjat on teavitatud tema õigusest pädevus vaidlustada ning kohtusse ilmumise või mitteilmumisega kaasnevatest tagajärgedest.

Artikkel 9

Alternatiivne kohtualluvus

1. Kui selle liikmesriigi kohus, millele kuulub pädevus artiklite 4, 6, 7 või 8 alusel, leiab, et tema rahvusvahelise eraõiguse sätete alusel ei tunnista kõnealust abielu abieluvararežiimiga seotud menetluste eesmärgil, võib ta pädevusest keelduda. Kui kohus otsustab pädevusest keelduda, teeb ta seda ilma põhjendamatu viivitusega.

2. Kui kohus, kellel on pädevus artikli 4 või 6 alusel, loobub pädevusest ja kui pooled lepivad kokku anda pädevus üle mis tahes teise liikmesriigi kohtutele vastavalt artiklile 7, on abieluvararežiimiga seotud asju pädevad lahendama kõnealuse liikmesriigi kohtud.

Muudel juhtudel on abieluvararežiimiga seotud asju pädevad lahendama artikli 6 või 8 kohased mis tahes liikmesriigi kohtud või abielu sõlmimise liikmesriigi kohtud.

3. Käesolevat artiklit ei kohaldata, kui pooled on saanud otsuse lahutuse, lahuselu või abielu tühistamise kohta, mida on võimalik tunnustada kohtu asukohaliikmesriigis.

Artikkel 10

Täiendav kohtualluvus

Kui ükski liikmesriigi kohus ei ole pädev artiklite 4, 5, 6, 7 ja 8 alusel või kui kõik artikli 9 kohased kohtud on oma pädevusest loobunud ja ükski liikmesriigi kohus ei ole pädev artikli 9 lõike 2 alusel, on pädevad liikmesriigi kohtud, kui ühe või mõlema abikaasa kinnisvara asub selle liikmesriigi territooriumil, kuid sel juhul on kohus, mille poole pööruti, pädev tegema otsuse üksnes asjaomase kinnisvaraga seotud asjas.

Artikkel 11

Forum necessitatis

Kui ükski liikmesriigi kohus ei ole pädev artiklite 4, 5, 6, 7, 8 ja 10 alusel või kui kõik artikli 9 kohased kohtud on oma pädevusest loobunud ja ükski liikmesriigi kohus ei ole pädev artikli 9 lõike 2 ja artikli 10 alusel, võivad liikmesriigi kohtud erandkorras menetleda abieluvararežiimi käsitlevat asja, kui kohtuasjaga tihedalt seotud kolmandas riigis ei saa mõistlikult eeldada menetluse algatamist või läbiviimist või see osutub võimatuks.

Kohtuasi peab olema asja menetleva kohtu asukohaliikmesriigiga piisavalt seotud.

Artikkel 12

Kohtualluvus vastuhagi korral

Artikli 4, 5, 6, 7, 8, artikli 9 lõike 2, artiklite 10 või 11 kohaselt asja menetlev kohus on pädev arutama ka vastuhagi, kui see kuulub käesoleva määruse kohaldamisalasse.

Artikkel 13

Menetluse piiramine

1. Kui surnud isiku, kelle pärimisasi jääb määruse (EL) nr 650/2012 kohaldamisalasse, pärandvara hulka kuulub kolmandas riigis asuv vara, võib kohus, kuhu abieluvararežiimi käsitlevas asjas pööruti, jätta menetlusosalise taotlusel mõne sellise vara kohta otsuse tegemata, kui võib eeldada, et vara kohta tehtud kohtuotsust kolmandas riigis ei tunnustata või ei tunnustata seda täitmisele pööratavaks, kui täitmisele pööratavaks tunnustamine on asjakohane.

2. Lõike 1 kohaldamine ei mõjuta poolte õigust piirata menetluse ulatust vastavalt selle liikmesriigi õigusele, mille kohtusse pöörduiti.

Artikkel 14

Kohtusse pöördumine

Käesoleva peatüki kohaldamisel loetakse kohtusse pöördumine toimunuks:

- a) ajal, mil kohtule esitatakse menetluse algatamist käsitlev või samaväärne dokument, tingimusel et hageja astub pärast seda vajalikud sammud, et dokument kostjale kätte toimetada, või
- b) kui dokument tuleb kätte toimetada enne kohtule esitamist, siis ajal, mil kättetoimetamise eest vastutav asutus selle kätte saab, tingimusel et hageja astub pärast seda vajalikud sammud, et dokument kohtule esitada, või
- c) kui kohus algatab menetluse omal algatusel, siis ajal, mil kohus teeb otsuse algatada menetlus, või juhul, kui sellist otsust ei nõuta, siis ajal, mil asi kohtus registreeritakse.

Artikkel 15

Kohtualluvuse kontrollimine

Kui liikmesriigi kohtusse on pööratud abieluvararežiimi käsitlevas asjas, mis käesoleva määruse kohaselt ei kuulu tema pädevusse, teatab kohus omal algatusel, et ta ei ole pädev asja arutama.

Artikkel 16

Nõuetekohasuse kontrollimine

1. Kui kostja harilik viibimiskoht on muus riigis kui hagi esitamise kohaks olev liikmesriik ning ta ei ilmu kohtusse, peatab käesoleva määruse kohaselt pädev kohus menetluse, kuni ei ole tõendatud, et kostjal on olnud võimalus menetluse algatamist käsitlev või sellega samaväärne dokument kätte saada piisavalt aegsasti, et korraldada enda kaitset, või et selleks on võetud kõik vajalikud meetmed.

2. Käesoleva artikli lõike 1 asemel kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1393/2007⁽¹⁾ artiklit 19, kui hagiavaldus või sellega samaväärne dokument tuli nimetatud määruse kohaselt edastada ühest liikmesriigist teise.

3. Kui menetluse algatamist käsitlev või samaväärne dokument tuli tsiviil- ja kaubandusajade kohtu- ja kohtuväliste dokumentide välisriikides kätteleandmist käsitleva 15. novembri 1965. aasta Haagi konventsiooni kohaselt toimetada välismaale ning kui määruse (EÜ) nr 1393/2007 sätteid ei ole kohaldatavad, kohaldatakse nimetatud konventsiooni artiklit 15.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (dokumentide kättetoimetamine), millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1348/2000 (ELT L 324, 10.12.2007, lk 79).

*Artikkel 17***Pooleliolevad menetlused**

1. Kui samad pooled algatavad menetlusi eri liikmesriikide kohtutes ühe ja sama alusega hagide põhjal, peatab kohus, kellele hagi on esitatud hiljem, menetluse omal algatusel seni, kuni on kindlaks tehtud selle kohtu pädevus, kellele hagi esitati esimesena.
2. Lõikes 1 osutatud juhtudel teatab selle kohtu taotluse korral, kuhu vaidlusega seoses pöörduti, iga kohus, kuhu on pöördutud, viivitamata esimesena nimetatud kohtule kuupäeva, millal tema poole pöörduti.
3. Kui on kindlaks tehtud selle kohtu pädevus, kellele hagi on esitatud esimesena, loobub kohus, kellele hagi on esitatud hiljem, pädevusest esimese kohtu kasuks.

*Artikkel 18***Seotud kohtuasjad**

1. Kui eri liikmesriikide kohtutes on lahendamisel seotud kohtuasjad, võivad kõik kohtud peale kohtu, kuhu pöörduti esimesena, oma menetlused peatada.
2. Kui lõikes 1 osutatud kohtuasjad on pooleli esimese astme kohtus, võivad kõik kohtud peale selle, kuhu pöörduti esimesena, ühe poole taotlusel pädevusest loobuda, kui kohus, kuhu pöörduti esimesena, on kõnealustes menetlustes pädev ja kui selle riigi õigus võimaldab neid menetlusi liita.
3. Käesoleva artikli tähenduses loetakse kohtuasjad seotuks, kui nad on sedavõrd tihedalt seotud, et eri menetlustest tulenevate vastuoluliste otsuste ohu vältimiseks oleks soovitatav neid menetleda ning otsuseid teha üheskoos.

*Artikkel 19***Ajutised meetmed, sealhulgas kaitsemeetmed**

Liikmesriigi kohtutelt võib taotleda asjaomase riigi õigusega ette nähtud ajutiste meetmete, sealhulgas kaitsemeetmete kehtestamist, isegi juhul, kui käesoleva määruse kohaselt on asja sisuliseks arutamiseks pädevad teise liikmesriigi kohtud.

III PEATÜKK

KOHALDATAV ÕIGUS*Artikkel 20***Ühetaoline kohaldamine**

Käesolevas määruses kohaldatavana määratletud õigust kohaldatakse olenemata sellest, kas see on liikmesriigi õigus või mitte.

*Artikkel 21***Kohaldatava õiguse ühtsus**

Abieluvararežiimi suhtes artikli 22 või 26 alusel kohaldatavat õigust kohaldatakse kogu selle režiimiga reguleeritava vara suhtes, olenemata selle asukohast.

*Artikkel 22***Kohaldatava õiguse valik**

1. Abikaasad või tulevased abikaasad võivad leppida kokku, et nad määravad kindlaks oma abieluvararežiimi suhtes kohaldatava õiguse või muudavad seda, tingimusel et tegemist on ühega järgmistest õigustest:
  - a) selle riigi õigus, kus on abikaasade või tulevaste abikaasade või ühe abikaasa harilik viibimiskoht kokkuleppe sõlmimise ajal, või
  - b) selle riigi õigus, mille kodakondsus on ühel abikaasal või tulevasel abikaasal kokkuleppe sõlmimise ajal.
2. Abieluvararežiimi suhtes kohaldatava õiguse muutmisel abielu ajal on üksnes edasiulatuv mõju, välja arvatud juhul, kui abikaasad lepivad kokku teisiti.
3. Kohaldatava õiguse tagasiulatuv muutmine lõike 2 kohaselt ei tohi kahjustada kolmandate isikute õigusi, mis tulenevad kõnealusest õigusest.

*Artikkel 23***Kohaldatava õiguse valimise kokkuleppe vormiline kehtivus**

1. Artiklis 22 osutatud kokkuleppe sõlmitakse kirjalikult ja dateeritakse ning sellele kirjutavad alla mõlemad abikaasad. Elektroonilisel teel edastatud dokument, mida on võimalik alaliselt säilitada, võrdsustatakse kirjalikult vormistatuga.
2. Kui selle liikmesriigi õigusega, kus on mõlema abikaasa harilik viibimiskoht kokkuleppe sõlmimise ajal, on abieluvaralepingutele ette nähtud täiendavad vorminõuded, kohaldatakse nimetatud nõudeid.
3. Kui abikaasade harilik viibimiskoht kokkuleppe sõlmimise ajal on erinevates liikmesriikides ja nende riikide õigusega on abieluvaralepingutele ette nähtud erinevad vorminõuded, on kokkuleppe vormiliselt kehtiv juhul, kui see vastab nõuetele, mis on sätestatud ühe asjaomase riigi õiguses.
4. Kui kokkuleppe sõlmimise ajal on ainult ühe abikaasa harilik viibimiskoht liikmesriigis ja selle riigi õigusega on ette nähtud täiendavad vorminõuded abieluvaralepingutele, kohaldatakse nimetatud nõudeid.

*Artikkel 24***Nõusolek ja sisuline kehtivus**

1. Õiguse valikul saavutatud kokkuleppe või sellega seotud tingimuste olemasolu ja kehtivus määratakse kindlaks selle õiguse alusel, mis artikli 22 alusel kehtiks kokkuleppe või tingimuste suhtes nende kehtivuse korral.

2. Abikaasa võib oma nõusoleku puudumise tõendamiseks siiski tugineda selle riigi õigusele, kus asus tema harilik viibimiskoht ajal, kui kohtu poole pöörduti, kui asjaoludest ilmneb, et tema tegevuse tagajärgi ei oleks mõistlik kindlaks määrata lõikes 1 määratud õiguse alusel.

Artikkel 25

Abieluvaralepingu vormiline kehtivus

1. Abieluvaraleping tuleb koostada kirjalikult ja dateerida ning sellele peavad alla kirjutama mõlemad abikaasad. Elektroonilisel teel edastatud dokument, mida on võimalik alaliselt säilitada, võrdsustatakse kirjalikult vormistatuga.

2. Kui selle liikmesriigi õigusega, kus on mõlema abikaasa harilik viibimiskoht lepingu sõlmimise ajal, on abieluvaralepingutele ette nähtud täiendavad vorminõuded, kohaldatakse nimetatud nõudeid.

Kui abikaasade harilik viibimiskoht lepingu sõlmimise ajal on erinevates liikmesriikides ja nende riikide õigusega on abieluvaralepingutele ette nähtud erinevad vorminõuded, on leping vormiliselt kehtiv juhul, kui see vastab nõuetele, mis on sätestatud ühe asjaomase riigi õiguses.

Kui lepingu sõlmimise ajal on ainult ühe abikaasa harilik viibimiskoht liikmesriigis ja selle riigi õigusega on ette nähtud täiendavad vorminõuded abieluvaralepingutele, kohaldatakse nimetatud nõudeid.

3. Kui abieluvararežiimi suhtes kohaldatava õigusega nähakse ette täiendavad vorminõuded, kohaldatakse nimetatud nõudeid.

Artikkel 26

Kohaldatav õigus juhul, kui pooled ei ole valikut teinud

1. Kui kohaldatavat õigust ei ole artikli 22 kohaselt kokku lepitud, kohaldatakse abieluvararežiimi suhtes

a) selle riigi õigust, kus on abikaasade esimene ühine harilik viibimiskoht pärast abielu sõlmimist, või selle puudumise korral;

b) selle riigi õigust, mille kodanikud mõlemad abikaasad on abielu sõlmimise ajal, või selle puudumise korral;

c) selle riigi õigust, millega abikaasadel on koos kõige tugevam seos abielu sõlmimise ajal, võttes arvesse kõiki asjaolusid.

2. Kui abikaasadel on abielu sõlmimise ajal rohkem kui üks ühine kodakondsus, kohalduvad üksnes lõike 1 punkte a ja c.

3. Erandkorras ja ühe abikaasa taotluse korral võib kohtuasutus, kes on pädev tegema otsuse abieluvararežiimi käsitlevas asjas, otsustada, et abieluvararežiim on reguleeritud mõne teise riigi õigusega kui see riik, mille õigust kohaldatakse lõike 1 punkti a kohaselt, kui taotleja tõendab, et:

a) abikaasade viimane ühine harilik viibimiskoht oli kõnealuses teises riigis märkimisväärselt pikema aja jooksul kui lõike 1 punktis a määratud riigis ning

b) mõlemad abikaasad tuginesid selle teise riigi õigusele oma varasuhte korraldamisel või kavandamisel.

Kõnealuse teise riigi õigust kohaldatakse alates abielu sõlmimise ajast, välja arvatud juhul, kui üks abikaasa ei ole sellega nõus. Viimasel juhul kehtib kõnealuse teise riigi õigus nende suhtes üksnes alates sellest ajast, mil nad selles teises riigis viimati ühiselt harilikult viibima asusid.

Teise riigi õiguse kohaldamine ei kahjusta kolmandate isikute õigusi, mis tulenevad lõike 1 punkti a alusel kohaldatavast õigusest.

Käesolevat lõiget ei kohaldata, kui abikaasad on sõlminud abieluvaralepingu enne kõnealusesse teise riiki ühiselt harilikult viibima asumist.

Artikkel 27

Kohaldamisele kuuluva õiguse ulatus

Käesoleva määruse alusel abieluvararežiimi suhtes kohaldatava õigusega määratakse muu hulgas kindlaks järgmine:

- a) ühe või mõlema abikaasa vara liigitamine erinevatesse kategooriatesse abielu kestuse ajal ja pärast seda;
- b) vara ühest kategooriast teise liigitamine;
- c) ühe abikaasa vastutus seoses teise abikaasa kohustuste ja võlgadega;
- d) abikaasade volitused, õigused ja kohustused seoses varaga;
- e) abieluvararežiimi lõpetamine ning vara jagamine või realiseerimine;
- f) abieluvararežiimist tulenevad tagajärjed abikaasa ja kolmandate isikute vahelistele õiguslikele suhetele ning
- g) abieluvaralepingu sisuline kehtivus.

Artikkel 28

Mõju kolmandatele isikutele

1. Olenemata artikli 27 punktist f, ei tohi abikaasa kasutada abikaasadevahelise abieluvararežiimi suhtes kohaldatavat õigust kolmanda isiku vastu nimetatud kolmanda isiku ja ühe või mõlema abikaasa vahelises vaidluses, välja arvatud juhul, kui kolmas isik oli kõnealusest õigusest teadlik või oleks pidanud sellest hoolsuskohustuse täitmisel teadlik olema.

2. Kolmas isik loetakse olevat abieluvararežiimi suhtes kohaldatavast õigusest teadlik, kui

a) nimetatud õigus on

- i) selle riigi õigus, mille õigus on kohaldatav abikaasa ja kolmanda isiku vahelise tehingu suhtes,
- ii) selle riigi õigus, kus on tehingut sooritava abikaasa ja kolmanda isiku harilik viibimiskoht, või
- iii) kinnisvara puhul selle riigi õigus, kus kinnisvara asub,

või

b) kui üks abikaasadest täitis nõudeid, mida kohaldatakse abieluvaralepingu avaldamise või registreerimise suhtes, mis on sätestatud:

- i) selle riigi õiguses, mille õigus on kohaldatav abikaasa ja kolmanda isiku vahelise tehingu suhtes,

- ii) selle riigi õiguses, kus on tehingut sooritava abikaasa ja kolmanda isiku harilik viibimiskoht, või
  - iii) kinnisvara puhul selle riigi õigus, kus kinnisvara asub.
3. Kui abikaasa ei saa abikaasadevahelise abieluvararežiimi suhtes kohaldatavat õigust kasutada kolmanda isiku vastu lõike 1 alusel, kohaldatakse abieluvararežiimist kolmandale isikule tulenevate tagajärgede suhtes
- a) selle riigi õigust, mille õigus on kohaldatav abikaasa ja kolmanda isiku vahelise tehingu suhtes, või
  - b) kinnisvara või registreeritud vara või õigustega seotud juhtudel selle riigi õigust, kus kinnisvara asub või kus vara või õigused on registreeritud.

Artikkel 29

Asjaõiguste kohandamine

Kui isik tugineb sellisele asjaõigusele, mis tal on vastavalt abieluvararežiimi suhtes kohaldatavale õigusele, ning selle liikmesriigi õiguses, kus sellele õigusele tuginetakse, ei tunta seda asjaõigust, kohandatakse vajaduse korral ja võimaluse piires seda asjaõigust kõnealuse riigi õiguses ette nähtud kõige lähema samaväärse asjaõigusega, võttes arvesse konkreetse asjaõigusega taotletavaid eesmärke ja huve ning sellega seotud mõjusid.

Artikkel 30

Üldist kehtivust omavad sätted

1. Ükski käesoleva määruse säte ei piira kohtu asukohariigi üldist kehtivust omavate sätete kohaldamist.
2. Üldist kehtivust omavad sätted on sätted, mille järgimist peetakse liikmesriigi avalike huvide, näiteks tema poliitilise, sotsiaal- või majanduskorralduse kaitsmise seisukohast niivõrd oluliseks, et need on kohaldatavad igas olukorras, mis kuulub nende kohaldamisalasse, olenemata sellest, milline õigus oleks abieluvararežiimi suhtes kohaldatav käesoleva määruse kohaselt.

Artikkel 31

Avalik kord (*ordre public*)

Käesolevas määruses osutatud mis tahes riigi õiguse kohaldamisest võib keelduda üksnes juhul, kui selle kohaldamine on ilmselgelt vastuolus kohtu asukohariigi avaliku korraga (*ordre public*).

Artikkel 32

Tagasisaate ja edasiviite välistamine

Käesolevas määruses osutatud mis tahes riigi õiguse kohaldamine tähendab, et kohaldatakse selles riigis kehtivaid õigusnorme, välja arvatud rahvusvahelise eraõiguse normid.

*Artikkel 33***Mitme õiguskorraga riigid – territoriaalsed õigusaktide konfliktid**

1. Kui käesolevas määruses osutatud õigus on sellise riigi õigus, mis koosneb mitmest territoriaalüksusest, millest igäühes kehtivad abieluvararežiimi suhtes oma õigusnormid, määratakse asjaomaste siseriiklike kollisiooninormidega kindlaks see territoriaalüksus, mille õigusnorme kohaldatakse.
2. Selliste siseriiklike kollisiooninormide puudumise korral käsitatakse
  - a) viiteid lõikes 1 osutatud riigi õigusele, selleks, et kindlaks teha abikaasade harilikule viibimiskohale osutavate sätete alusel kohalduv õigus, kui selle territoriaalüksuse õigust, kus on abikaasade harilik viibimiskoht;
  - b) viiteid lõikes 1 osutatud riigi õigusele, selleks, et kindlaks teha abikaasade kodakondsusele osutavate sätete alusel kohalduv õigus, kui selle territoriaalüksuse õigust, millega abikaasad on kõige lähemalt seotud;
  - c) viiteid lõikes 1 osutatud riigi õigusele, selleks, et kindlaks teha muudele ühendavateks teguriteks olevatele asjaoludele osutavate mis tahes muude sätete alusel kohalduv õigus, kui selle territoriaalüksuse õigust, millega asjaomane asjaolu on seotud.

*Artikkel 34***Mitme õiguskorraga riigid – isikute gruppe puudutavad õigusaktide konfliktid**

Sellises riigis, kus abieluvararežiimi suhtes kohaldatakse kahte või enamat õigussüsteemi või normistikku, mis on kohaldatavad erinevatesse gruppidesse kuuluvate isikute suhtes, käsitatakse viiteid selle riigi õigusele kui viiteid õigussüsteemile või normistikule, mis on määratud kindlaks selles riigis kehtivate eeskirjadega. Selliste eeskirjade puudumisel kohaldatakse sellist õigussüsteemi või normistikku, millega abikaasad on kõige lähemalt seotud.

*Artikkel 35***Käesoleva määruse kohaldamata jätmise siseriiklikele kollisiooninormidele**

Liikmesriik, mis koosneb mitmest territoriaalüksusest, millest igäühes kehtivad abieluvararežiimide suhtes oma õigusnormid, ei ole kohustatud kohaldama käesolevat määrust, et määrata, millise territoriaalüksuse õigust kohaldada.

IV PEATÜKK

OTSUSTE TUNNUSTAMINE, TÄITMISELE PÖÖRATAVUS JA TÄITMINE*Artikkel 36***Tunnustamine**

1. Liikmesriigis tehtud otsust tunnustatakse teistes liikmesriikides ilma erimenetluseta.

2. Huvitatud isik, kes vaidluse põhiküsimusena tõstatab otsuse tunnustamise küsimuse, võib taotleda otsuse tunnustamist artiklites 44–57 ette nähtud menetluse kohaselt.

3. Kui liikmesriigi kohtu menetluses oleva asja lahendamine sõltub kõrvalise küsimusena tõstatatud tunnustamise küsimusest, on see kohus pädev tegema tunnustamist käsitlevat otsust.

Artikkel 37

Tunnustamata jätmise alused

Otsus jäetakse tunnustamata, kui

- a) tunnustamine oleks ilmselgelt vastuolus selle liikmesriigi avaliku korraga (*ordre public*), kus tunnustamist taotletakse;
- b) otsus on tehtud tagaselja ning kostjale ei olnud menetluse algatamist käsitlevat dokumenti või samaväärset dokumenti kätte toimetatud piisavalt aegsasti ja sellisel viisil, et ta oleks saanud korraldada enda kaitset, välja arvatud juhul, kui kostja ei kaevanud otsust edasi siis, kui tal oli selleks võimalus;
- c) tunnustamine on vastuolus menetluse tulemusel tehtud kohtuotsusega, mis on tehtud samade poolte vahelises asjas liikmesriigis, kus tunnustamist taotletakse;
- d) tunnustamine on vastuolus kohtuotsusega, mis on varem tehtud samade poolte vahelises, sama eseme ja sama alusega menetluses teises liikmesriigis või kolmandas riigis, kui varasem otsus vastab tunnustamise tingimustele liikmesriigis, kus tunnustamist taotletakse.

Artikkel 38

Põhiõigused

Liikmesriikide kohtud ja muud pädevad asutused järgivad käesoleva määruse artikli 37 kohaldamisel hartas tunnustatud põhiõigusi ja põhimõtteid, eelkõige selle artiklit 21 mittediskrimineerimise põhimõtte kohta.

Artikkel 39

Otsuse teinud kohtu pädevuse kontrollimise keeld

1. Otsuse teinud liikmesriigi kohtu pädevus ei kuulu kontrollimisele.
2. Artiklis 37 osutatud avaliku korra (*ordre public*) kaalutlused ei kehti artiklites 4–11 osutatud kohtualluvust käsitlevate eeskirjade korral.

Artikkel 40

Sisulise kontrollimise keeld

Mingil juhul ei vaadata liikmesriigis tehtud otsust sisuliselt läbi.

*Artikkel 41***Tunnustamismenetluse peatamine**

Selle liikmesriigi kohus, kus taotletakse teises liikmesriigis tehtud otsuse tunnustamist, võib menetluse peatada, kui kohtuotsus on päritoluliikmesriigis tavalises korras edasi kaevatud.

*Artikkel 42***Täitmisele pööratavus**

Otsused, mis on tehtud ühes liikmesriigis ning mis on selles riigis täitmisele pööratavad, on täitmisele pööratavad teises liikmesriigis, kui nad on tunnustatud huvitatud poole taotlusel teises liikmesriigis täitmisele pööratavaks vastavalt artiklites 44–57 sätestatud menetlusele.

*Artikkel 43***Peamise elukoha kindlaksmääramine**

Et teha kindlaks, kas artiklites 44–57 sätestatud menetluse kohaldamisel on poole peamine elukoht kohtuotsuse täitmise liikmesriigis, kohaldab kohus, kuhu pöörduiti, selle liikmesriigi õigust.

*Artikkel 44***Kohalike kohtute pädevus**

1. Täitmisele pööratavaks tunnustamise taotlus esitatakse otsuse täitmise liikmesriigi kohtule või pädevale asutusele, millest nimetatud liikmesriik on komisjoni teavitanud vastavalt artiklile 64.
2. Kohalik kohtualluvus määratakse selle poole peamise elukoha alusel, kelle suhtes täitmist taotletakse, või täitmiskoha alusel.

*Artikkel 45***Menetlus**

1. Taotlemiskord reguleeritakse otsuse täitmise liikmesriigi õigusega.
2. Taotlejal ei pea olema otsuse täitmise liikmesriigis postiaadressi ega volitatud esindajat.
3. Taotlusele lisatakse järgmised dokumendid:
  - a) otsuse koopia, mis vastab selle autentsuse kindlakstegemiseks vajalikele tingimustele;
  - b) tõend, mille on välja andnud päritoluliikmesriigi kohus või pädev asutus, kasutades artikli 67 lõikes 2 osutatud nõuandemenetluse kohaselt kehtestatud vormi, ilma et see piiraks artikli 46 kohaldamist.

*Artikkel 46***Tõendi esitamata jätmine**

1. Kui artikli 45 lõike 3 punktis b märgitud tõendit ei esitata, võib kohus või pädev asutus määrata selle esitamise tähtaja, aktsepteerida mõnda muud samaväärset dokumenti või kui ta leiab, et tal on piisavalt teavet, selle esitamise nõudmisest loobuda.
2. Kui kohus või pädev asutus seda nõuab, esitatakse nimetatud dokumentide tõlge või transliteratsioon. Tõlke teeb isik, kes on selleks pädev ühes liikmesriigis.

*Artikkel 47***Täitmisele pööratavaks tunnistamine**

Otsus tunnistatakse täitmisele pööratavaks kohe pärast artiklis 45 sätestatud nõuete täitmist ilma artikli 37 kohase läbivaatamiseta. Poolele, kelle suhtes täitmist taotletakse, ei ole menetluse selles staadiumis õigust teha taotluse kohta esildisi.

*Artikkel 48***Täitmisele pööratavaks tunnistamise taotluse kohta tehtud otsusest teatamine**

1. Täitmisele pööratavaks tunnistamise taotluse kohta tehtud otsusest teatatakse taotluse esitajale viivitamata vastavalt korrale, mis on sätestatud otsuse täitmise liikmesriigi õiguses.
2. Täitmisele pööratavaks tunnistamise otsus toimetatakse kätte poolele, kelle suhtes täitmist taotletakse, koos otsusega, kui seda ei ole nimetatud poolele juba kätte toimetatud.

*Artikkel 49***Täitmisele pööratavaks tunnistamise taotluse kohta tehtud otsuse edasikaebamine**

1. Kumbki pool võib täitmisele pööratavaks tunnistamise taotluse kohta tehtud otsuse edasi kaevata.
2. Edasikaebus esitatakse kohtusse, millest asjaomane liikmesriik on teavitanud komisjoni vastavalt artiklile 64.
3. Edasikaebust menetletakse vaidlustatud kohtuasjade vaidlustamiskorra kohaselt.
4. Kui pool, kelle suhtes täitmist taotletakse, ei ilmu taotluse esitaja algatatud menetluseks kohtusse, kuhu edasikaebus esitati, kohaldatakse artiklit 16 ka siis, kui kõnealuse poole peamine elukoht ei ole üheski liikmesriigis.
5. Edasikaebus täitmisele pööratavaks tunnistamise otsuse peale tuleb esitada 30 päeva jooksul alates otsuse kättetoimetamisest. Kui selle poole peamine elukoht, kelle suhtes täitmist taotletakse, on muus liikmesriigis kui selles, kus tehti täitmisele pööratavaks tunnistamise otsus, on kaebuse esitamise tähtaeg 60 päeva alates kuupäevast, mil see määrus toimetati isikule kätte või saadeti tema viibimiskoht. Tähtaega ei saa viibimiskoha kauguse tõttu pikendada.

*Artikkel 50***Edasikaebuse kohta tehtud otsuse vaidlustamise menetlus**

Edasikaebuse kohta tehtud otsust saab vaidlustada üksnes menetluse teel, millest asjaomane liikmesriik on teavitanud komisjoni vastavalt artiklile 64.

*Artikkel 51***Täitmisele pööratavaks tunnistamisest keeldumine või selle tühistamine**

Kohus, kuhu esitatakse artikli 49 või artikli 50 alusel edasikaebus, keeldub kohtuotsuse täitmisele pööratavaks tunnistamisest või tühistab selle ainult artiklis 37 sätestatud alustel. Kohus teeb oma otsuse viivitamata.

*Artikkel 52***Menetluse peatamine**

Kohus, kuhu esitatakse edasikaebus artikli 49 või artikli 50 alusel, peab menetluse peatama selle menetlusosalise taotlusel, kelle suhtes täitmist taotletakse, kui kohtuotsuse teinud liikmesriigis on otsuse täitmisele pööratavus peatatud edasikaebamise tõttu.

*Artikkel 53***Ajutised meetmed, sealhulgas kaitsemeetmed**

1. Kui kohtuotsust tuleb tunnustada käesoleva peatüki kohaselt, ei takista miski taotluse esitajat nõudmast ajutiste meetmete, sealhulgas kaitsemeetmete rakendamist vastavalt selle liikmesriigi õigusele, kus täitmist taotletakse, ilma et kohtuotsust oleks vaja artikli 46 kohaselt täitmisele pööratavaks tunnustada.
2. Täitmisele pööratavaks tunnistamisega kaasneb seaduse alusel luba võtta kaitsemeetmeid.
3. Artikli 49 lõike 5 kohaselt ette nähtud täitmisele pööratavaks tunnistamise otsuse peale edasikaebuse esitamise tähtaja jooksul ning kuni edasikaebuse kohta otsuse tegemiseni ei tohi teha muid täitetoiminguid kui kohaldada kaitsemeetmeid selle poole vara suhtes, kelle suhtes täitmist taotletakse.

*Artikkel 54***Osaline täitmisele pööratavus**

1. Kui otsus on tehtud mitmes asjas ning nende kõikide kohta ei saa täitmiseks luba anda, annab kohus või pädev asutus loa täita otsust ühes või mitmes asjas.
2. Taotluse esitaja võib taotleda, et täitmisele pööratavaks tunnistatakse vaid teatud osa otsusest.

*Artikkel 55***Õigusabi**

Taotlejal, kes on saanud päritoluliikmesriigilt täies ulatuses või osaliselt õigusabi või vabastatud kulude tasumisest, on täitmisele pööratavaks tunnistamise menetluses õigus saada sellist kõige kasulikumat õigusabi või sellist kõige ulatuslikumat vabastust kuludest, mis on otsuse täitmise liikmesriigi õigusega ette nähtud.

*Artikkel 56***Tagatise või deposiidi nõudmise keeld**

Poolelt, kes ühes liikmesriigis taotleb mõnes muus liikmesriigis tehtud otsuse tunnustamist, täitmisele pööratavust või täitmist, ei tohi nõuda mis tahes kujul tagatist ega deposiiti põhjusel, et ta on välisriigi kodanik või et tema peamine elukoht või harilik viibimiskoht ei ole otsuse täitmise liikmesriigis.

*Artikkel 57***Maksu, tasu või lõivu nõudmise keeld**

Täitmisele pööratavaks tunnistamise menetluses ei tohi otsuse täitmise liikmesriigis nõuda asja väärtuse alusel arvutatavat maksu, tasu ega lõivu.

V PEATÜKK

AMETLIKUD DOKUMENDID JA KOHTULIKUD KOKKULEPPED*Artikkel 58***Ametliku dokumendi vastuvõtmine**

1. Liikmesriigis koostatud ametlikul dokumendil on teises liikmesriigis sama tõendusjõud nagu dokumendi päritoluliikmesriigis, või võimalikult samalaadne toime, tingimusel, et see ei ole ilmselgelt vastuolus asjaomase liikmesriigi avaliku korraga (*ordre public*).

Isik, kes soovib kasutada ametlikku dokumenti teises liikmesriigis, võib paluda asutusel, kes koostas ametliku dokumendi päritoluliikmesriigis, täita artikli 67 lõikes 2 osutatud nõuandemenetluse kohaselt kehtestatud vorm, milles kirjeldatakse ametliku dokumendi tõendusjõudu päritoluliikmesriigis.

2. Ametliku dokumendi autentsuse vaidlustamiseks pöördatakse päritoluliikmesriigi kohtute poole ning otsus tehakse päritoluliikmesriigi õiguse alusel. Vaidlustatud ametlikul dokumendil puudub teises liikmesriigis tõendusjõud niikaua, kuni pädev kohus menetleb sellist vaidlustamist.

3. Ametlikus dokumendis sisalduvate õigustoimingute või õigussuhete vaidlustamiseks pöördatakse kohtute poole, kellel on pädevus vastavalt käesolevale määrusele, ning otsus tehakse III peatüki kohaselt kohaldatava õiguse alusel. Vaidlustatud ametlikul dokumendil puudub muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik tõendusjõud seoses vaidlustatud küsimusega niikaua, kuni pädev kohus menetleb sellist vaidlustamist.

4. Kui liikmesriigi kohtus toimuva menetluse tulemus sõltub abieluvararežiimi käsitleva asja kohta koostatud ametlikus dokumendis kajastuva õigustoimingu või õigussuhete kui kõrvalise küsimuse lahendamisest, on kõnealusel kohtul selles küsimuses pädevus.

Artikkel 59

Ametliku dokumendi täitmisele pööratavus

1. Ametlik dokument, mis on päritoluliikmesriigis täitmisele pööratav, tunnistatakse teises liikmesriigis täitmisele pööratavaks huvitatud poole taotlusel vastavalt artiklites 44–57 sätestatud menetlusele.
2. Artikli 45 lõike 3 punkti b kohaldamisel annab ametliku dokumendi koostanud asutus huvitatud poole taotlusel välja tõendi, kasutades artikli 67 lõikes 2 osutatud nõuandemenetluse kohaselt kehtestatud vormi.
3. Kohus, kuhu esitatakse artikli 49 või artikli 50 alusel edasikaebus, keeldub otsuse täitmisele pööratavaks tunnistamisest või tühistab selle ainult juhul, kui ametliku dokumendi täitmine on ilmses vastuolus otsuse täitmise liikmesriigi avaliku korraga (*ordre public*).

Artikkel 60

Kohtulike kokkulepete täitmisele pööratavus

1. Kohtulikud kokkulepped, mis on päritoluliikmesriigis täitmisele pööratavad, tunnistatakse teises liikmesriigis täitmisele pööratavaks huvitatud poole taotlusel vastavalt artiklites 44–57 sätestatud menetlusele.
2. Artikli 45 lõike 3 punkti b kohaldamisel annab kohus, kes kokkuleppe kinnitas või kus kokkulepe sõlmiti, huvitatud poole taotlusel välja tõendi, kasutades artikli 67 lõikes 2 osutatud nõuandemenetluse kohaselt kehtestatud vormi.
3. Kohus, kuhu esitatakse edasikaebus artikli 49 või artikli 50 alusel, keeldub otsuse täitmisele pööratavaks tunnistamisest või tühistab selle ainult juhul, kui kohtuliku kokkuleppe täitmine on ilmses vastuolus otsuse täitmise liikmesriigi avaliku korraga (*ordre public*).

VI PEATÜKK

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 61

Legaliseerimine ja muud sarnased formaalsused

Käesoleva määruse kohaselt liikmesriikides välja antud dokumentide suhtes ei nõuta legaliseerimist ega muu samalaadse formaalsuse täitmist.

Artikkel 62

Seos kehtivate rahvusvaheliste konventsioonidega

1. Käesolev määrus ei piira selliste kahe- või mitmepoolsete konventsioonide, mille osalisteks käesoleva määruse vastuvõtmise ajal on üks liikmesriik või mitu liikmesriiki või ELi toimimise lepingu artikli 331 lõike 1 teise või kolmanda lõigu kohaste otsuste kohaldamist, mis käsitlevad käesoleva määrusega reguleeritud küsimusi, ilma et see piiraks ELi toimimise lepingu artikli 351 kohaseid liikmesriikide kohustusi.

2. Ilma et see piiraks lõikes 1 sätestatud, on käesolev määrus liikmesriikidevahelistes suhetes ülimuslik nende vahel sõlmitud konventsioonide suhtes, mis käsitlevad käesoleva määrusega reguleeritud küsimusi.

3. Käesolev määrus ei takista liikmesriikidel kohaldamast Islandi, Norra, Rootsi, Soome ja Taani vahelist 6. veebruari 1931. aasta konventsiooni, mis sisaldab abielu, lapsendamist ja eestkostet käsitlevaid rahvusvahelise eraõiguse sätteid, nagu seda on muudetud 2006. aastal; Islandi, Norra, Rootsi, Soome ja Taani vahelist 19. novembri 1934. aasta konventsiooni, mis sisaldab rahvusvahelise eraõiguse sätteid pärimise, testamentide ja pärandvara valitsemise kohta, nagu seda on muudetud juunis 2012; ning Islandi, Norra, Rootsi, Soome ja Taani vahelist 11. oktoobri 1977. aasta konventsiooni tsiviilasjades tehtud kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta, kui liikmesriigid on nende konventsioonide osalised ja tingimusel, et nende konventsioonidega nähakse ette lihtsustatud ja kiirendatud menetlused abieluvararežiimi käsitlevates asjades tehtud kohtuotsuste tunnustamiseks ja täitmiseks.

Artikkel 63

Avalikustamisele kuuluv teave

Liikmesriigid esitavad komisjonile lühikese kokkuvõtte abieluvararežiime käsitlevatest siseriiklikest õigusaktidest ja menetlustest, eesmärgiga teha see teave üldsusele kättesaadavaks tsiviil- ja kaubandusajanduse käsitleva Euroopa õigusala koostöö võrgustiku kaudu, selline teave hõlmab muu hulgas teavet selle kohta, millised asutused on pädevad menetlema abieluvararežiime käsitlevaid asju, ning teavet selle kohta, milline on artiklis 28 osutatud mõju kolmandatele isikutele.

Liikmesriigid ajakohastavad seda teavet pidevalt.

Artikkel 64

Teave kontaktandmete ja menetluste kohta

1. Liikmesriigid teatavad hiljemalt 29. aprillil 2018 komisjonile järgmise:
  - a) kohtud või asutused, kes on pädevad menetlema täitmisele pööratavaks tunnustamise taotlusi vastavalt artikli 44 lõikele 1 ja selliste taotluste kohta tehtud otsuste edasikaebusi vastavalt artikli 49 lõikele 2;
  - b) artiklis 50 osutatud edasikaebuse kohta tehtud otsuse vaidlustamise menetlused.

Liikmesriigid teatavad komisjonile kõikidest hilisematest muudatustest kõnealuses teabes.

2. Komisjon avaldab lõike 1 kohaselt edastatud teabe *Euroopa Liidu Teatajas*, välja arvatud lõike 1 punktis a osutatud kohtute ja asutuste aadressid ning muud kontaktandmed.
3. Komisjon teeb kogu lõike 1 kohaselt saadud teabe avalikult kättesaadavaks ükskõik milliste asjakohaste vahendite abil, kasutades eelkõige tsiviil- ja kaubandusajanduses tehtava Euroopa õigusala koostöö võrgustikku.

Artikkel 65

Artikli 3 lõikes 2 osutatud teavet sisaldava loetelu koostamine ja hilisem muutmine

1. Komisjon koostab liikmesriikidelt saadud teadete alusel artikli 3 lõikes 2 osutatud muude asutuste ja õigusala töötajate loetelu.

- Liikmesriigid teatavad komisjonile kõikidest hilisematest muudatustest kõnealusel loetelus. Komisjon muudab loetelu sellele vastavalt.
- Komisjon avaldab loetelu ja kõik selles edaspidi tehtud muudatused *Euroopa Liidu Teatajas*.
- Komisjon teeb kogu lõigete 1 ja 2 kohaselt saadud teabe avalikult kättesaadavaks ükskõik milliste asjakohaste vahendite abil, kasutades eelkõige tsiviil- ja kaubandusajades tehtava Euroopa õigusala koostöö võrgustikku.

Artikkel 66

Artikli 45 lõike 3 punktis b ning artiklites 58, 59 ja 60 osutatud tõendite ja vormide koostamine ja hilisem muutmine

Komisjon võtab vastu rakendusaktid artikli 45 lõike 3 punktis b ning artiklites 58, 59 ja 60 osutatud tõendite ja vormide koostamiseks ja hilisemaks muutmiseks. Sellised rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 67 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusele.

Artikkel 67

Komiteemenetlus

- Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
- Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

Artikkel 68

Läbivaatamisklausel

- Komisjon esitab hiljemalt 29. jaanuaril 2027 Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta. Vajaduse korral lisatakse aruandele ettepanekud käesoleva määruse muutmiseks.
- Hiljemalt 29. jaanuaril 2024 esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva määruse artiklite 9 ja 38 kohaldamise kohta. Selles aruandes hinnatakse eelkõige seda, millises ulatuses on need artiklid taganud juurdepääsu õigusemõistmisele.
- Lõikes 1 ja 2 osutatud aruannete koostamiseks edastavad liikmesriigid komisjonile asjakohase teabe, mis käsitleb käesoleva määruse kohaldamist nende kohtute poolt.

Artikkel 69

Üleminekusätted

- Käesolevat määrust kohaldatakse üksnes 29. jaanuaril 2019 või pärast seda algatatud kohtumenetluste, ametlikult koostatud või registreeritud ametlike dokumentide ja kinnitatud või sõlmitud kohtulike kokkulepete suhtes, kui lõigetes 2 ja 3 ei ole sätestatud teisiti.
- Kui menetlus on päritoluliikmesriigis algatatud enne 29. jaanuari 2019, tunnustatakse ja täidetakse otsuseid, mis on tehtud pärast nimetatud kuupäeva IV peatüki alusel, tingimusel et kohaldatavad kohtualluvuse sätted on kooskõlas II peatükis ette nähtutega.

3. III peatüki sätteid kohaldatakse üksnes nende abikaasade suhtes, kes abiellusid või määrasid oma abieluvararežiimi suhtes kohaldatava õiguse kindlaks pärast 29. jaanuari 2019.

Artikkel 70

Jõustumine

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse liikmesriikides, kes osalevad tõhustatud koostöös kohtualluvuse, kohaldatava õiguse ning otsuste tunnustamise ja täitmise valdkonnas rahvusvaheliste paaride varalisi suhteid käsitlevates asjades, mis hõlmavad nii abieluvararežiime kui ka registreeritud kooselust tulenevaid varalisi tagajärgi, nii nagu selleks on otsusega (EL) 2016/954 luba antud.

Seda kohaldatakse alates 29. jaanuarist 2019, välja arvatud artiklid 63 ja 64, mida kohaldatakse alates 29. aprillist 2018, ning artiklid 65, 66 ja 67, mida kohaldatakse alates 29. juulist 2016. Selliste liikmesriikide suhtes, kes osalevad tõhustatud koostöös vastavalt otsusele, mis on vastu võetud ELi toimimise lepingu artikli 331 lõike 1 teise või kolmanda lõigu kohaselt, hakatakse käesolevat määrust kohaldama alates asjaomases otsuses märgitud kuupäevast.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja osalevates liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Luxembourg, 24. juuni 2016

Nõukogu nimel

eesistuja

A. G. KOENDERS